

Hou van me

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen
www.eenvoudigcommuniceren.nl
www.lezenvooriedereen.be

Tekst: Evy Danckers
Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren
Illustraties: Tamara Lodewijckx
Druk: Easy-to-Read Publications

© 2022 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 697 4
NUR 286

Evy Danckers

Hou van me

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Voor Yene

Houden van begint bij jezelf

Huiswerk

Opdracht: Interview iemand uit je familie

- Stel je vragen aan de hand van de vijf zintuigen. Dat zijn zien, horen, voelen, ruiken en proeven.
- Bekijk het voorbeeld-interview dat we in de klas besproken hebben.
- Plak er een foto of tekening bij.
- Vul de tekst in op het voorbeeld dat je hebt gekregen.
- Inleveren op 3 december.

Veel succes!

Mevrouw Peeters

AMS

8.5

Naam: Claudia S.

Klas: 4A

Vak: Nederlands

Datum: 30 nov

Leraar: Mevr. Peeters

Opdracht: Interview met mijn moeder

Leeftijd: 32 jaar

Woonplaats: Schiedam

Nationaliteit: Palunse

Beroep: werkster

Gezin: alleenstaande
moeder, 1 dochter

Hobby's: feesten, Netflix

Dit portret tekende mama
toen ze 14 was. Ik wist niet
dat ze zo mooi kon tekenen!

Goed gedaan Claudia! Je moeder zal wel trots zijn
dat je haar gekozen hebt :) Je schrijft lekker vlot!

Mama & haar zes zintuigen

Zien: Mama ziet niet zo goed. Ze moet eigenlijk een bril dragen, maar dat wil ze niet. Een bril vindt ze niet ~~sexy~~ mooi en is ook duur.

Horen: Favoriete muziek heeft mama niet. Ze danst graag op op disco-muziek. Thuis luistert ze soms naar ~~soms~~ rustige Palunse liedjes.

Proeven: Mama is gek op champagne, maar meestal drinkt ze cava. Die is ~~minder duur~~ vindt ze ook lekker. Ze eet niet zoveel, want mama vindt het belangrijk om slank te zijn.

Ruiken: Toen mama klein was, woonde ze in Palun in een tehuis. Ze werd vaak geslagen. Haar neus was zelfs gebroken. Sindsdien ruikt ze niet meer veel.

Aanraken: Mama houdt niet van knuffelen. Dat komt ook door dat tehuis in Palun. Ze is niet graag eenzaam, dus ze heeft een vriend ~~voor seks~~ om mee te knuffelen. Dat vindt ze wel leuk.

Gevoel: Gevoelig is mama niet. Ze heeft al veel pijn gehad, dus kan ze er wel tegen. Ze zegt dat je kan wennen aan pijn. Ze houdt van tattoos en heeft piercings op ~~wat rare plekken~~.

26 december – 15:00 uur

Laat ik duidelijk zijn: dit is geen dagboek. Dagboeken zijn voor losers. Ik ben geen loser. Ik verveel me gewoon verschrikkelijk. Het is kerstvakantie. Buiten is het ijskoud en donker. Er is niemand op straat of op het buurtplein. Ik heb geen geld om ergens heen te gaan. Ik ben thuis en heb niks te doen.

En het ergste van alles: ik mag niet meer online als ma werkt. Vorige week was er een netwerkprobleem. De wifi viel uit middenin een sessie van ma. Ik zat te snappen. Ma werd woedend toen ze dat zag en riep dat het mijn schuld was. Dat is compleet belachelijk. Het maakt niet uit of ik online ben of niet als zij werkt. Maar als ma heel kwaad wordt, krijg ik soms klappen ... Ik heb nog steeds blauwe plekken, dus doe ik meestal wat ze zegt.

Ik zocht net in mijn boekentas naar een restje chips. Blijkbaar heb ik die al opgegeten. Jammer!

Ik vond wel mijn huiswerk van Nederlands. Mevrouw Peeters heeft me een 8½ gegeven voor het interview. Ze zei dat ik het heel goed heb gedaan. Ze vindt het jammer dat ik niet vaker laat zien wat ik kan. Ik heb talent voor schrijven, zegt ze.

Het interview met mama was leuk. Ik ben veel te weten gekomen over haar leven. Het gebeurt niet vaak dat we een echt gesprek hebben met elkaar. Het was alsof ik met een vriendin praatte. Jammer dat Ivan thuiskwam. Toen was de gezelligheid snel voorbij. Ivan is ma's vriend. Hij is stom. Gelukkig was het interview net klaar.

Ik wist helemaal niet dat mama in een tehuis heeft gezeten in Palun. Blijkbaar had ze wel ouders, maar die hebben haar weggegeven omdat ze geen geld hadden. Ma kent hen niet. In het tehuis ging het er heftig aan toe. Er was weinig en vies eten. En veel geweld. De oudste jongens waren de baas. Zij deden met de meisjes wat ze wilden.

Toen ma vijftien was, ontmoette ze mijn vader. Ze werd bijna direct zwanger. De ouders van mijn

vader waren heel boos dat hij met een weesmeisje samen was. Ze moesten trouwen, want abortus mocht of kon toen nog niet.

Mijn vader behandelde ma al gauw even slecht als de jongens uit het tehuis. Hij sloeg haar en hij dronk te veel. Er was geen geld. Ma is uit Palun gevlucht toen ik nog een baby was. Ik herinner me daar niets van. We zijn liftend naar Nederland gekomen, naar Rotterdam. We verhuizen vaak, maar blijven altijd in de buurt van de stad. Nu wonen we in een appartement in Schiedam.

Ik hoop dat ma snel klaar is met werken. Dan kan ik online. Ik heb vast al veel gemist op Snapchat. Misschien is Annin online. Annin is geweldig. Hij zit één klas hoger dan ik. We zijn even oud, maar ik ben een keer blijven zitten. Ik ben slim genoeg, maar school interesseert me gewoon niet.

Ma is klaar. Eindelijk!

Oh ja ... Ik heet Claudia.

27 december – 19:00 uur

Ma is alwéér aan het werk. Het vriest nog steeds buiten, dus ik zit opgesloten in ons appartement. Het voelt als een gevangenis. Compleet belachelijk dat ik niet mag netflixen terwijl zij werkt ...

Ik word gek van niks doen. Dus heb ik dit schriftje gepakt en ik schrijf. Niemand zal dit ooit lezen. Maakt niet uit. Ik heb toch niets interessants te vertellen. In mijn leven gebeurt nooit wat. Hoe kan het ook? Ik ben zestien en woon in Schiedam. Het is hier saai. Ik zit op een stomme school met allemaal andere buitenlanders. Vooral gelovigen. Ik ben de enige Palunse in mijn klas. En ook de enige die niet in een god gelooft. En al helemaal de enige met een moeder van wie alles mag.

Ik heb niet veel vriendinnen. Maar ik ben populair bij de jongens. Dat is logisch, want ik ben een van de weinige niet-gelovigen op school. Dat betekent dat ik ook een van de weinige meisjes ben die iets mag doen of durft te doen met jongens. Of gewoon: die iets durft.

Ik zat in de eerste toen ik voor het eerst een jongen kuste. Artan heette hij, en hij zat bij mij in de klas. We waren op het buurtpleintje. Ik had Flügel gedronken, van die mini-flesjes alcohol. Ik was dronken. Artan nam me mee naar het houten speelgoedhuisje op het plein. Ik wist niet goed wat er gebeurde en giechelde de hele tijd. Toen kuste hij me. Ik was verbaasd. Het voelde vreemd, maar best prettig toen hij zijn tong in mijn mond stak. Veel herinner ik me er niet van.

Natuurlijk wist de hele school de volgende dag wat er gebeurd was. Sindsdien ben ik populair bij de jongens. Het helpt ook dat ik soms een grote mond heb tegen de leraren. Dat geeft me een stoer imago. Ik heb het al gezegd: ik durf veel. En ik word boos als het moet. Ik heb vaak ruzie met andere meisjes, omdat ze over me roddelen. Vechten doe ik niet vaak, al is het wel eens gebeurd. Ik kan gewoon beter opschieten met jongens. Het is alleen jammer dat ze meestal meer willen dan gewoon vrienden zijn.

Ma strompelt de keuken binnen. Ze is weer eens

dronken. Shit! Ik hoopte dat zij vandaag zou koken. Niet dus. Dan maar pizza uit de diepvries. Alweer ... Gelukkig kan ik nu online en lekker netflixen.

29 december - 18:00 uur

Ik las net wat ik gisteren en eergisteren heb geschreven. Het is best chill, zo'n schriftje. Ma vroeg me gisteren wat ik aan het doen was. Ik zei: 'Huiswerk'. Daar was ze blij mee. Dus nog een reden om vaker te schrijven. Ik heb toch niets anders te doen.

Ik hang in mijn stoel met een zak chips. Eigenlijk wil ik iets anders eten, maar in de koelkast liggen alleen blikjes bier en flessen cava. Behalve als ik de pot mayonaise, de plak beschimmelde kaas en de verlepte sla meereken. Dus ik eet chips en luister muziek. Het volume van mijn telefoon staat op maximum. Rapmuziek knalt via mijn koptelefoon recht mijn hersens in. Het is te hard, ik krijg er hoofdpijn van. Maar Ivan is thuis en dan draag ik altijd een koptelefoon.

Ivan is vrachtwagenchauffeur en vaak dagenlang onderweg. Als hij thuiskomt, wil hij seks met mijn moeder. De muren in ons appartement zijn heel dun. Daarom draag ik mijn koptelefoon als hij er is. Gelukkig is hij er niet vaak en blijft hij nooit lang.

Ivan denkt dat ma werkster is. Dat was ze ook, tot ze ontslagen werd. Ze was te vaak ziek. Tenminste, ze zei dat ze ziek was. In het echt was ze vaak dronken. Ma durfde niet tegen Ivan te zeggen dat ze geen werk meer had. We zijn nooit rijk geweest, maar toen ma niet werkte, was er zelfs geen geld om eten te kopen. Dat interesseert Ivan allemaal niet. Hij wil sowieso niets betalen. En zeker niet voor mij. Ik ben niet zijn kind, dus niet zijn probleem, zegt hij.

Ma wilde geen werkster meer zijn. Ze heeft een hekel aan schoonmaken. Ons appartement is altijd smerig. Eerst werkte ze dus een tijdje niet. Ze ging elke nacht feesten en sliep de hele dag. Of ze keek Netflix in bed. Toen vond ze ander werk. Thuiswerk. Makkelijk en goed betaald, zegt ze, ideaal voor haar. Ik vind ma's nieuwe baan verschrikkelijk. Ik zou me doodschamen als iemand het ooit te weten kwam.

Ma is een hoer. Dat heb ik nog nooit aan iemand verteld. Ik heb het ook nog nooit opgeschreven. Niemand zal dit ooit lezen, dus het maakt niet uit.

Zelf vindt ma niet dat ze een hoer is. Ze noemt zichzelf een webcam-girl. Ze sluit zich op in haar slaapkamer, trekt sletterige lingerie aan en start haar webcam. Dan wacht ze tot ze klanten heeft. Viezeriken die betalen om te zien hoe ze zich uitkleedt. En vunzige dingen zegt en doet. Walgelijk!

Het enige goede is dat we weer meer geld hebben. Drie keer per maand krijgt ma geld. Hoe meer ze de hoer speelt, hoe meer geld ze krijgt. Hoe meer viezeriken haar willen zien, hoe meer ze verdient. Ze laat hen zelfs betalen voor de cava die zij drinkt. ‘Champagne’ noemt ze het, maar het is goedkoop spul uit de supermarkt. Ze drinkt een fles per dag. Vaak meer. Het maakt het werk ‘beter te verdragen’, vindt ze. Ik haat het als ze dronken is.

Ma’s slaapkamer is piekfijn in orde. Tenminste het deel dat haar klanten zien op hun scherm. De rest van het huis is één grote puinhoop. Ma ruimt nooit op. Vroeger zei ze dat ze niet wilde schoonmaken na een hele dag poetsen bij andere

mensen. Nu zegt ze dat ze geen tijd heeft en dat ze een werkster zal inhuren. Maar dat doet ze niet. Het enige wat ma doet, is werken voor de webcam en dronken rondhangen in huis. Eerst hadden we geen geld, maar had ik wel een ma. Nu is er geld, maar aan ma heb ik niks meer. Ik heb honger. De chips zijn op. Ik ga geld zoeken en frietjes kopen.

